ການພັດທະນາທີ່ເຂົ້າໃຈຄວາມສ່ຽງ

ການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ, ການສູນເສຍ ແລະ ການກຳນົດຄວາມຕ້ອງການພາຍຫຼັງເກີດໄພພິບັດ ເປັນບາດກ້າວທຳອິດໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບຈາກໄພ ທຳມະຊາດໃນອະນາຄົດ

ພວກເຮົາສະເຫຼີມສະຫຼອງ ***ວັນສາກົນແຫ່ງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ*** ແລະ ***ວັນຄຸ້ມຄອງໄພພິບັດອາຊຽນ*** ໃນວັນທີ 13 ຕຸລາ ຂອງທຸກໆປີ. ຢູ່ ສປປ ລາວ ພາຍຫຼັງເກີດລົມພາຍຸເຊີນຕິນ ແລະ ເບບິນກາ ແລະ ນໍ້າຖ້ວມທົ່ວທຸກແຂວງ, ມື້ນີ້ຈຶ່ງເປັນໂອກາດດີໃຫ້ພວກເຮົາໄດ້ປູກຈິດສຳນຶກກ່ຽວກັບການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ໃນຂະນະດຽວກັນກໍ່ຮັກສາ ແລະ ສະໜັບສະໜູນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງໝົດທຸກຄົນ. ຫົວຂໍ້ຂອງວັນດັ່ງກ່າວໃນປີນີ້ແມ່ນ "*ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສູນເສຍດ້ານເສດຖະກິດພາຍຫຼັງເກີດໄພພິບັດ*" ເຊິ່ງເປັນສິ່ງທີ່ມີຄຸນຄ່າ,ມີຄວາມໝາຍຕໍ່ ສປປ ລາວ ຫຼາຍກວ່າທີ່ເຄີຍ.

ໜຶ່ງໃນສາມເງື່ອນໄຂ ສຳລັບການຫຼຸດພົ້ນອອກຈາກສະຖານະພາບປະເທດດ້ອຍພັດທະນາໃນປີ 2024 ນັ້ນ ກໍ່ຄືດັດຊະນີຄວາມອ່ອນໄຫວດ້ານເສດຖະກິດ ເຊິ່ງວັດແທກຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານເສດຖະກິດໃນເວລາເສດຖະກິດຖືກແຮງກົດດັນ ແລະ ບໍ່ມີສະຖຽນລະພາບ. ສປປ ລາວ ມີໂອກາດທີ່ເປັນຮູບປະທຳທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້ ໂດຍການເຮັດໃຫ້ການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ ເປັນສ່ວນໜຶ່ງຂອງເສັ້ນທາງແຫ່ງການພັດທະນາ.

ພວກເຮົາສະໜັບສະໜູນເປົ້າໝາຍນີ້ ໂດຍການຮ່ວມມືຢ່າງໃກ້ສິດກັບພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ພ້ອມດຽວກັນກັບຊຸມຊົນໃນທ້ອງຖິ່ນ.

ສ້າງຄືນໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ

ພາຍຫຼັງເກີດໄພພິບັດ, ຈຸດສຸມພື້ນຖານແມ່ນ ວິທີການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂອງຊຸມຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ ແລະ ຟື້ນຟູໂດຍໄວ ແລະ ມີປະສິດທິພາບ. ການກໍ່ສ້າງຄືນຕ້ອງໄດ້ໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບຫຼັກການ *ສ້າງຄືນໃຫ້ດີກວ່າເກົ່າ*, ບໍ່ພຽງແຕ່ຮັບປະກັນວ່າຊີວິດການເປັນຢູ່ໃຫ້ໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຄືນເທົ່ານັ້ນ ແຕ່ຍັງລວມເຖິງການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດໃນອະນາຄົດນຳອີກ. ສິ່ງນັ້ນຈະຮັບປະກັນວ່າ ປະຊາຊົນມີຄວາມກຽມພ້ອມ ແລະ ມີຄວາມທົນທານຕໍ່ແຮງກົດດັນທີ່ຈະເກີດຂຶ້ນພາຍຫຼັງເກີດໄພພິບັດ.

ຫຼັກຖານສາກົນ ຊີ້ໃຫ້ເຫັນວ່າ ເມື່ອບັນດາປະເທດຕ່າງໆມີການສ້າງຄືນ ໃຫ້ແຂງແຮງຂຶ້ນ, ໄວຂຶ້ນ ແລະ ກວມລວມຂຶ້ນ, ປະເທດເຫຼົ່ານັ້ນສາມາດຫຼຸດຜ່ອນຂະໜາດຂອງຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດໃນອະນາຄົດຕໍ່ກັບຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນ. ໃນໄລຍະການຟື້ນຟູ ແລະ ການກໍ່ສ້າງຄືນພາຍຫຼັງເກີດໄພພິບັດ, ການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງສາມາດເຊື່ອມສານເຂົ້າໃນຫຼາຍຂະແໜງການ. ຕົວຢ່າງເຊັ່ນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການຜະລິດກະສິກຳທີ່ມີຄວາມຢືດຢຸ່ນຕໍ່ກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ, ການສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ສຳຄັນ, ການເຊື່ອມສານການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງເຂົ້າໃນການຕັດສິນໃຈ ແລະ ການຈັດງົບປະມານສຳລັບການລົງທຶນ ແລະ ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານນະໂຍບາຍການຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ.

ການຮ່ວມມື ແລະ ນະວັດຕະກຳສຳລັບການຕອບໂຕ້ ແລະ ການຟື້ນຟູ

ກ່ອນທີ່ການກໍ່ສ້າງຄືນຈະເລີ່ມຂຶ້ນ, ສິ່ງສຳຄັນແມ່ນການປະເມີນຄວາມເສຍຫາຍ, ການສູນເສຍ ແລະ ຄວາມຕ້ອງການ, ລວມໄປເຖິງຊັບພະຍາກອນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບໄລຍະການຟື້ນຟູ. ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ໄດ້ເລີ່ມຂະບວນການ *ປະເມີນຄວາມຕ້ອງການພາຍຫຼັງເກີດໄພພິບັດ* ໃນທົ່ວປະເທດໃນວັນທີ 24 ກັນຍາ ເພື່ອແຈ້ງກ່ຽວກັບການສ້າງຂອບແຜນວຽກຟື້ນຟູພາຍຫຼັງເກີດໄພພິບັດ. ຂອບແຜນວຽກດັ່ງກ່າວຈະຮັບປະກັນວ່າ ໄລຍະການຕອບໂຕ້ ສອດຄ່ອງກັບກິດຈະກຳການຟື້ນຟູໃນໄລຍະເບື້ອງຕົ້ນ, ໄລຍະກາງ

ແລະ ໄລຍະຍາວ ແລະ ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການສະໜັບສະໜູນຈາກສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງທາງສັງຄົມ ແລະ ພາກເອກະຊົນ.

ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງພາຍຫຼັງເກີດໄພພິບັດ ຈະເປັນໄປຕາມວິທີການທີ່ໄດ້ຮັບການທົດສອບເປັນຢ່າງດີ ເຊິ່ງສ້າງໂດຍກຸ່ມອົງການພັດທະນາແຫ່ງສະຫະປະຊາຊາດ, ທະນາຄານໂລກ ແລະ ສະຫະພາບເອີລົບ ແລະ ເປັນຮາກຖານກົນໄກການຮ່ວມມືລະຫວ່າງອົງການຕ່າງໆທີ່ມີຂີດຄວາມສາມາດຢ່າງຄົບຖ້ວນ. ນັ້ນລວມມີວິທີການທີ່ມີນະວັດຕະກໍາ ເຊັ່ນການຖ່າຍພາບຈາກດາວທຽມ ເພື່ອເກັບກໍາ “ຂໍ້ມູນຂະໜາດໃຫຍ່” ທີ່ສາມາດທໍາການວິເຄາະສະພາບພູມສາດ ແລະ ສະພາບອາກາດ. ຂະບວນການດັ່ງກ່າວແມ່ນນໍາພາໂດຍລັດຖະບານ ຄືກະຊວງແຮງງານ ແລະ ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະ ລວມເອົາທຸກພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນນັ້ນລວມໄປເຖິງກຸ່ມຄົນທີ່ມີວັດທະນະທໍາ ແລະ ສັງຄົມທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ.

ການພັດທະນາທີ່ເຂົ້າໃຈຄວາມສ່ຽງ

ເປົ້າໝາຍຮ່ວມກັນແມ່ນເພື່ອເຮັດໃຫ້ ສປປ ລາວ ສາມາດແກ້ໄຂ ແລະ ຈໍາກັດຜົນກະທົບຂອງໄພພິບັດທາງທໍາມະຊາດໃຫ້ດີຂຶ້ນ. ການທີ່ຈະບັນລຸເປົ້າໝາຍນີ້ ແມ່ນຮຽກຮ້ອງໃຫ້ມີການເຊື່ອມສານການຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງ ເຂົ້າກັບຂະແໜງການທີ່ມີຄວາມອ່ອນໄຫວ, ການສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ານການກະກຽມຮັບມື ແລະ ການສໍາຫລວດທາງດ້ານການເງິນຢ່າງມີນະວັດຕະກໍາ ເຊັ່ນກົນໄກປະກັນຄວາມສ່ຽງໄພພິບັດ. ການລົງທຶນໃສ່ການສ້າງຄວາມຢືດຢຸ່ນມີຜົນດີໃນຫຼາຍລະດັບເຊັ່ນ: ສາມາດຊ່ວຍຊີວິດ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຂະໜາດຂອງການທໍາລາຍ ແລະ ຄວາມສູນເສຍ. ນອກຈາກນັ້ນ, ຍັງເປັນການສ້າງຜົນປະໂຫຍດຮ່ວມໃນດ້ານອື່ນນໍາອີກ ເຊັ່ນວ່າການປັບປຸງຄຸນນະພາບຂອງການພັດທະນາ ແລະ ການສົ່ງເສີມວິທີການທີ່ມີຍືນຍົງ ເພື່ອຕ້ານຜົນກະທົບຂອງການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ການປະຕິບັດວຽກງານພາກສະໜາມໃນຂະບວນການປະເມີນຄວາມຕ້ອງການພາຍຫຼັງເກີດໄພພິບັດ ແມ່ນກໍາລັງດໍາເນີນໄປໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດໃນປະຈຸບັນ ໂດຍສຸມໃສ່ແຂວງທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບທີ່ໜັກທີ່ສຸດ. ຜົນການປະເມີນຄາດວ່າຈະໄດ້ຮັບໃນທ້າຍເດືອນຕຸລາ ແລະ ຈະໄດ້ແຈ້ງໃນກອງປະຊຸມປຶກສາຫາລືລະດັບສູງກ່ຽວກັບການວາງແຜນລະດັບຊາດ ແລະ ການຊ່ວຍເຫຼືອການພັດທະນາຂອງສາກົນ.

ໄພທໍາມະຊາດ ບໍ່ແມ່ນໄພພິບັດ. ໄພທໍາມະຊາດສາມາດກໍ່ໃຫ້ເກີດຄວາມຫາຍະນະ ແລະ ກາຍເປັນໄພພິບັດ ເມື່ອຄົນເຮົາມີຄວາມສ່ຽງ. ເຖິງຢ່າງໃດກໍ່ຕາມ, ການວາງແຜນການພັດທະນາທີ່ເຂົ້າໃຈຄວາມສ່ຽງ ສາມາດຮັບປະກັນວ່າ ຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພທໍາມະຊາດຖືກຈໍາກັດ. ສະນັ້ນ, ໃນທາງດຽວກັນ, ກໍຈະເພີ່ມຄວາມເຂັ້ມແຂງຂອງ ປະຊາຊົນແຫ່ງ ສປປ ລາວ ເພື່ອວ່າໂສກນາດຕະກໍາທີ່ເກີດຂຶ້ນເມື່ອບໍ່ດົນມານີ້ ໄດ້ຮັບການຈໍາກັດລົງເທົ່າທີ່ຈະສາມາດເຮັດໄດ້.

ບົດຄວາມນີ້ ຖືກຂຽນໂດຍອົງການສະຫະປະຊາຊາດ, ທະນາຄານໂລກ ແລະ ສະຫະພາບເອີຣົບ ປະຈໍາ ສປປ ລາວ.

ທ່ານ ນ. ຄາຣິນາ ອິມໂມເນັນ ແມ່ນຜູ້ປະສານງານຂອງອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ແລະ ທັງເປັນຜູ້ຕາງໜ້າອົງການສະຫະປະຊາຊາດ ເພື່ອການພັດທະນາປະຈໍາ ສປປ ລາວ. ທ່ານໄດ້ເລີ່ມເຂົ້າເຮັດວຽກຢູ່ອົງການສະຫະປະຊາຊາດໃນປີ 1991 ແລະ ເຮັດວຽກໃນ ສປປ ລາວ ຕັ້ງແຕ່ປີ 2014.

ທ່ານ ນິໂຄລາ ພອນຕາຣາ ແມ່ນຜູ້ຈັດການທະນະຄານໂລກ ປະຈຳ ສປປ ລາວ. ທ່ານໄດ້ເລີ່ມເຮັດວຽກຢູ່ໃນທະນາຄານໂລກໃນປີ 2000, ແລະ ເຮັດວຽກປະຈຳຢູ່ ສປປ ລາວ ຕັ້ງແຕ່ເດືອນກໍລະກົດໃນປີນີ້. ທ່ານສຳເລັດການສຶກສາປະລິນຍາເອກດ້ານເສດຖະສາດ ຈາກມະຫາວິທະຍາໄລ ລອນດອນ.

ທ່ານ ລີໂອ ເຟເບີ ແມ່ນເອກອັກຄະລັດຖະທູດສະຫະພາບເອີຣົບ ປະຈຳ ສປປ ລາວ ແລະ ໄດ້ເຮັດວຽກຢູ່ລາວຕັ້ງແຕ່ປີ 2016. ທ່ານໄດ້ສຳເລັດການສຶກສາປະລິນຍາໂທດ້ານປັດສະຍາດ້ານວັດທະນະທຳຈີນ, ພາສາຈີນເດີມ ແລະ ສະໄໝໃໝ່ ແລະ ປະຫວັດສາດເອີຣົບ.